

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 lutego 1922 r.

uzupełniające rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1921 r. w przedmiocie uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 67, poz. 433).

Na zasadzie art. 60 i 62 ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególnione artykuły ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) otrzymują następujące brzmienie:

Art. 2: „Uposażenie zasadnicze przywiązane jest do stopnia, względnie rangi, osób wojskowych i o ile niniejsza ustawa wyraźnie inaczej nie stanowi, należy się im ono w całości przez cały czas ich rzeczywistej czynnej służby wojskowej.

Do uposażenia zasadniczego należy:

- a) u oficerów, chorążych i zawodowych szeregowych płaca podstawowa, umundurowanie i wyekwipowanie, kwatera, należności rodzinne i prawo do zakupu racji żywnościowej z zapasów wojskowych dla swojej osoby;
- b) u szeregowych, pełniących obowiązkową służbę wojskową, żołd, wyżywienie, umundurowanie i wyekwipowanie tudzież kwatera;
- c) u zawodowych wojskowych nadto dodatek za wysługę lat”.

Art. 11: „Podczas rzeczywistej czynnej służby wojskowej należy się szeregowym, pełniącym obowiązkową służbę wojskową, wyżywienie na koszt Skarbu. Natomiast oficerom, chorążym i zawodowym szeregowym przysługuje tylko prawo do zakupu racji żywnościowej z zapasów wojskowych dla swojej osoby za opłatą kwoty w wysokości strawnego lub jego części, zależnie od ilości artykułów spożywczych, wybranych przez nich w granicach racji żywnościowych”.

Art. 59: „Dodatek drożyzniany do wszystkich należności, opartych na niniejszej ustawie, z wyjątkiem dodatku drożyznianego do płacy podstawowej (art. 57), oblicza się wedle stopy procentowej, jednakiej dla wszystkich stopni wojskowych i dla wszystkich klas miejscowości.

Jednak dodatek drożyzniany do kwot, płatnych przez oficerów, chorążych i zawodowych szeregowych za pobieranie przez nich dla siebie (art. 11), jakoteż dla swej rodziny (art. 19 d.), racje żywnościowe, oblicza się wedle stopy procentowej jednakiej wprawdzie dla wszystkich stopni wojskowych, odmiennej jednak dla poszczególnych klas miejscowości”.

§ 2. Paragraf 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1920 r. w przedmiocie obliczania dodatków drożyznianych do uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 110, poz. 730) otrzymuje następujące brzmienie:

„Stopa procentowa, według której oblicza się dodatek drożyzniany do należności, opartych na tej ustawie, odpowiada wysokości mnożnika dla najdroższej klasy miejscowości.

Natomiast stopa procentowa, według której oblicza się dodatek drożyzniany do kwot płatnych przez oficerów, chorążych i zawodowych szeregowych za pobierane przez nich dla siebie (art. 11), jakoteż dla swej rodziny (art. 19 d.), racje żywnościowe, odpowiada wysokości mnożnika dla tej klasy miejscowości, według której wojskowemu oblicza się uposażenie”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1921 r.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister Skarbu:

Michalski